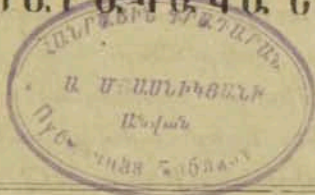

ՀԱՄԱՐԱԻՐԵՐ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅԱՆ ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

ԿՈՎԿԱՍԻ ՀԱՅՈՑ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

10 կոպեկ

Լոյս է տեսնում կիրակի օրերը

10 կոպեկ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳԻՆԸ տարեկան 4 հոգի, կէս տարուան 3 հոգի.
Արտասահման տարեկան 5 ռ., կէս տարուան 3 ռ.

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ՝ Թիֆլիս, Արասաբաբերի հրատար. № 7.
Հեռախոս № 29.

Պատի հասցեն.— Тифлисъ, „Амбаваберъ“, Tiflis, Rédaction du journal
«Hambavaber».

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ՝ տողին 10 կոպեկ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտեան ժամի 10—2, բացի կիրակի և տօն օրերից
Տպագրութիւնը ուղարկուած ձեռագրերը կարող են ենթարկուել փոփոխման և
կրճատման:

Տպագրութեան համար անյարմար ճանաչուած մեծ յօդուածները պահուած են
վեց ամիս խմբագրատանը, իսկ փոքրերն անմիջապէս ոչնչացուած:

Տպագրութեան համար անյարմար թղթակցութեանց և յօդուածների առթիւ
խմբագրութիւնն պարտաւոր չի համարում գրաւոր բացատրութիւններ տալ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ.— Օրուայ չարիքը, Ս. Յարութիւնեանի.— Ռուսաստանի տաղնապը, Ա. Մանուկեանի.— Գրական ակնարկներ, Վ. Փափագեանի.— Զարմաշալ գաւառի հայ գիւղացութեան վիճակը, Կ. Տէր-Մանսուրեանի.— Ռուսաստանի համագումարը (ընտրական հրահանգ).— Արևմտ. Ռուսցիական համագումարի

որոշումները, Ա. Շ.-ի.— Գեղարքունիք.— Դու չորից իշար (բանաստեղծ.), Գ. Ղազարեանի.— ԳԱԻԱԹ.— Նախնայ գիւղ, Ս. Համարեանց.— ՏԱՐԵԳԻՐ Կ. Հ. Բ. ԸՆԿ.— (Կ. Հ. Բ. ԸՆԿ.).— ՔՐՈՆԻԿՈՆ.— ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ՊԱՏԵՐՈՉՄԸ.— ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ.— ԿՈԶ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ՕՐՈՒՆՅ ՉԵՐԻՔԸ

Անդրկովկասեան գաւառներից ամենայն օր ստացւում են յուզիչ լուրեր երկրի անիշխանական դրութեան մասին:

Ամեն տեղ զգացւում է կարգի և իշխանութեան բացակայութիւն. ամեն տեղ նկատուում է օրէնքի անհետացում:

Զկայ երկրի մէջ տէր ու տնօրէն. չկայ կառավարական ոյժ, որը կարողանար խոստովարանել իր սակեցնել օրէնքին, որը պաշտպանէր խաղաղ ժողովուրդը բռնութիւններից:

Աւագակային խմբերը բազմաճում են սուսկի պէտ:

Սպանութիւններ, կոդապուտներ և այլ տեսակ բռնութիւններ ստացել են բրոնիկական բնոյթ:

Յանցանքները յաճախ կատարուում են հրապարակաւ, օրը ցերեկով, ժողովուրդի առաջ: Յանցաւորները մեծ մասամբ չեն ձերբակալոււմ, բանտարկոււմ, պատժոււմ. նրանք ազատ շրջում են և շարունակում իրենց սրիկայութիւնը:

Քրէական տարրերը, մութ, խուլիգանական ոյժերը զլուխ են բարձրացրել, գործում են աներկիւղ. ով նրանցից իր հաշիւներն է մաքրում հին թշնամիների հետ հրոսով և սրով. ով աշխատում է օգտուել խառն ժամանակից և իւրացնում է ուրիշի ունեցածը բռնի կերպով:

Յանցանքի ընդունակ տիպին մէկ յաջող դէպքը խրախուսում է կատարել նոր սխրագործութիւններ, քանի որ նա իր դէմ չի տեսնում հակադէր ոյժ, չի զգում պատժի սպառնալիք:

Այսպիսի դոյներով է նկարագրոււմ մեր գիւղացութեան դառն իրականութիւնը. նա ահաբեկուած է իր տանը, ահաբեկուած է և դաշտում, և ճանապարհում, երբ դուրս է գալիս աշխատելու, կամ ուղևորոււմ է իր վարից մի ուրիշ տեղ:

Խիստ քիչ են կեանքը և բաղաժնայրոււմ, մանուկ գաւառական:

Այս տեսակէտից երեանը ու երեանի նահանգը համեմատած ուրիշ տեղերի հետ՝ գտնոււմ է բացառիկ վատ դրութեան մէջ:

Քաղաքի մէջ կատարոււմ է աւերում, կոդապուտում է շուկան, սպանոււմ և վիրաւորոււմ են մարդիկ. իսկ

նահանգում, բացի տեղական աւագակներէց, այդ գիշատիչներէց, որոնք կատարեալ պատուհաս են աշխատաւոր ժողովուրդի համար, սկսել են արշաւանքներ կատարել նոր նուաճուած երկրներէց նաև քիւրդերն՝ մեծ և լաւ զինուած խմբերով, փնտսելով հայ, մասամբ և ռուս ազգաբնակութեան:

Այդ հրոսակային խմբերը յարձակուած են բազմաթիւ գիւղական շրջանների վրայ. սրբում տանում են տաւար, ոչխարի հօտեր, ձիաների իշխաններ, ներկելով իրենց ճանապարհը մարդկային արիւնով:

Անգէն ու անպատասպար ժողովուրդը անգոր է պաշտպանելու իրեն՝ զինուած և կազմակերպուած ոյժերի դէմ. աւերում է գիւղացու քրտինքով երկար տարիների ընթացքում վաստակածը, լինում են և մարդկային ամեղ զոհեր:

Եթէ ժողովուրդը անգոր է դրսից արշաւող աւագակային խմբերի վերաբերմամբ, նա անողորմ է դէպի այն անձինք, որոնք մեղադրուած կամ կասկածուած են այս կամ այն յանցանքի մէջ և ընկնում են նրա ձեռքը:

Ժողովուրդը, տեսնելով, որ օրէնքը և իշխանութիւնը ենթարկուած են պարալիզի, ուժասպառ են, որ նրանց գոյութիւնը իրականօրէն չէ արտայայտուած, որ նրանք կորցրել են իրենց ազդեցութիւնը, յուսահատուած է, և ահա թէ ինչու նա երբեմն, համբերութիւնը կորցրած, կատարում է ինքնագլուխ դատաստան և յանցանքների մէջ մեղադրուողներին ենթարկում է քարկոծման, հրապարակական մահուան:

Այս տեսակ յաճախ կրկնուող դէպքերը պարզ կերպով ապացուցանում են իշխանութեան թուլութիւնը, եթէ ոչ կատարեալ բացակայութիւնը:

Անկարելի է չը սոսկալ այս երևոյթների առաջ. ամբողջ չի կարող դատաւոր լինել և ոչ ոք չը պէտք է պատժուի նրա ձեռքով:

Երբ դատաստանը կատարում է ամբողջ, խախտում է արդարութեան գաղափարը. ամբողջ դատում է կրքերի ազդեցութեան տակ, վայրկեանի տպաւորութեան ներքոյ, հետեւապէս նա բնութիւն չէ կատարում, չէ պարզում ճշմարտութիւնը, երբ միայն հնարաւոր է ջոկել մեղաւորին անմեղից. բացի այս բացասական կողմից, ինքնագլուխ, ամբոխային դատաստանը փշացնում է ժողովուրդին և բարոյապէս, զարգացնելով նրա մէջ վրէժխնդրութիւն, բթացնելով նրա մէջ մարդկային նուրբ զգացմունքներ:

Եւ այդ տեսակ ժողովուրդը իր ապագայ սերունդներին կը տայ աւելի մեծ թուով յանցագործներ:

Ահա թէ ինչ վտանգ է սպառնում:

Մարդու կրթողը, նրա ամենամեծ դպրոցը—այն շրջանն է, այն հասարակութիւնը, որի մէջ նա ծնում եւ զարգանում է:

Եթէ վայրկեանի սուր հանգամանքները պահանջում են երբեմն գործադրել ամենախիստ միջոցներ, այնուամենայնիւ այդ պէտք է կատարուի նախ օրէնքի հիման վրայ և երկրորդ՝ պատշաճաւոր, օրինական իշխանութեան միջոցով:

Դրութիւնը աւելի լուրջ է, քան թէ կարելի էր ենթադրել:

Թողնել երկիրը այս դրութեան մէջ այլևս անկարելի է: Անհրաժեշտ է դիմել վճռական միջոցների, հակառակ դէպքում առաջ կը գան աւելի վատ և վտանգաւոր երևոյթներ, ներքին մեծ խռովութիւններ:

Երկրի կառավարութիւնը յանձնուած է առանձին կոմիտէին, կոմիսարիատին: Երեք ամսից աւելի է, որ այդ կոմիսարիատը գերիշխանութեան մէջ է, սակայն մինչև օրս նա չի կարողացել հաստատել կարգ ու կանոն, չի կարողացել ժողովուրդի կեանքն ու կայքը պաշտպանելու համար ստեղծել տեղական և իրական իշխանութիւն, թէև մշակել է ծրագրեր:

Օր քստ օրէ վատթարացող կեանքի շնորհիւ՝ ժողովուրդը կորցնում է իր վստահութիւնը, հաւատն ու յոյսը դէպի Անդրկովկասեան Կոմիտէն, իբր կառավարութեան: Երկրում իրաւակարգ հաստատելու համար, Անդրկովկասեան Կոմիտէն մշակել է ծրագիր՝ մտցնելու գործադիր մարմիններ՝ բաղկացած ժողովուրդից ընտրուած և նրա վստահութիւնը վայելող անձերից:

Բայց հարց է ծագում, թէ արդեօք միայն զրանով խնդիրը լուծւում է, դրանով ժողովուրդը բաւարարութիւն կը ստանայ:

Այժմ էլ կան նորագոյն գործադիր մարմիններ գիւղերից սկսած մինչև նահանգական բաղաձայններ:

Սակայն ինչ օգուտ այդ մարմիններից, քանի որ նրանք չունին այն ոյժը, այն միջոցները, առանց որի անկարելի է գործ կատարել:

Ամեն մի գործադիր մարմին միայն այն ժամանակ կարող է արդարացնել իր կոչումն, երբ նրա ձեռքի տակ կայ ուժալ ոյժ, որի միջոցով միայն նա կարող է պաշտպանել կարգը, որի միջոցով նա կարող է թոյլ չը տալ կարգի խախտումն, յանցագործութիւն, բռնութիւն, որպէս զի ժողովուրդը զգայ իրեն ապահով և կարողանայ զբաղուել իր խաղաղ աշխատանքով: Գործադիր մարմիններին հարկաւոր ուժալ ոյժը ժողովրդական միլիցիան է, որի բանակն ու որակը պէտք է համապատասխանի ժամանակի պահանջին և նրանց վրայ դրուելիք պարտականութիւններին:

Գործադիր մարմինների ամեն մի բարի ցանկութիւնը չբանում է, քանի որ իրադրութեւ համար չունին ոյժ, այն է՝ ժողովրդական միլիցիա:

Իսկ միլիցիա կազմելու համար հարկաւոր են երկատար ոյժեր և նիւթական միջոցներ:

Այժմ չկայ ոչ մէկը և ոչ միւսը: Մեր գիւղերի երիտասարդութիւնը համարեա ամբողջութեամբ պատերազմի դաշտումն է, մնացած ժողովուրդից էլ միլիցիա կազմելու համար կառավարութիւնը բաց չի թողնում բաւարար նիւթական միջոցներ:

Խնդիրը այնուամենայնիւ պէտք է ստանայ իր բաւարար լուծումն և դրա լուծումն պարտաւոր է յանձն առնել Անդրկովկասեան Կոմիտէն. նա այս խնդիրը պէտք է համարի իրեն համար պոլիս գործոց, նա պէտք է ամեն ջանք գործ դնի՝ տալ գաւառներին և քաղաքներին հարկաւոր քանակութեամբ և լաւ կազմակերպուած միլիցիա:

Այդ միլիցիան պէտք է կազմել մասամբ տեղական ժողովրդի միջից, նշանակելով ժամանակի թանկութեան համապատասխան ռոճիկ, մասամբ, գուցէ գլխաւորապէս, պատերազմ գնացած զինուորներէից:

Փաստ է, որ կառավարութիւնը այժմ ունի աւելի մեծ թուով զինուորներ քան թէ հարկաւոր է. զբանց խոշոր մասերը գանուած են թիկունքում, ցրուած են երկրի զանազան մասերում, առանց գործի, և զբաղուած են միտինգներով: Այդ զօրամասերը բաղկացած են զրլ-խաւորապէս պահեստի զինուորներէից: Անդրկովկասեան Կոմիտէն պարտաւոր է առանց յետաձգելու դիմել հետեւեալ միջոցներին. առաջին՝ հարց յարուցանել ժամանակաւոր կառավարութեան առաջ, որ անմիջապէս նոր վարկ բացուի միլիցիա կազմելու համար:

Երկրորդ՝ միջամտել զինուորական բարձր իշխանութեան առաջ, որ գիւղերից տարած զինուորներին մի մասը յետ ուղարկուի՝ ծառայելու իրենց գիւղական գաւառական միլիցիայում. այդ ծառայութիւնը համահաւասար է ներկայ հանգամանքներում պատերազմի դաշտի ծառայութեան:

Երրորդ՝ այժմեանից օրոշել և յայտարարել միլիցիայի կազմը և սլայմանները, ցուցակագրելով ցանկացողներին, որ երբ վարկը բացուի, խսկոյն հրաւիրուեն ծառայութեան:

Եթէ Անդրկովկասեան Կոմիտէն այս գործը դարձնի իր գլխաւոր զբաղմունքը և սրա համար նա չը խնայի ոչ աշխատանք, ոչ ժամանակ և յաջող ելրի հասցնի, նա կատարած կը լինի ամենամեծ գործը: Հակառակ դէպքում, թող ներուրի մեզ ասել, որ այն բոլոր ծրագրերը, որ մշակուած են պալատում զանազան կառավարչական ճիւղերի գործունէութիւնը կանոնաւորելու համար, կը մնան մեռած, առանց զրական հետեանքի և զրական օգտի ժողովուրդի համար:

Նախ հարկաւոր է հաստատուն և ուժեղ վարչական կարգ: Եթէ շուտափոյթ իրաւակարգ չը հաստատուի՝ թէ Պետրոգրադի ժամանակաւոր Կառավարութիւնը և թէ Անդրկովկասի Կոմիտէն կարող են կորցնել իրենց հեղինակութիւնը:

Այդ երևոյթը միանգամայն ցանկալի չէ և չը պէտք է տեղի ունենայ:

Պէտք է յուսալ, որ Անդրկովկասեան Կոմիտէն ամեն ջանք գործ կը դնի արգարացնելու ժողովուրդի յոյսն և սպասելիքը՝ այս ամենակական և կենսական խնդրում:

Ս. Յարութիւնեանց

ՌՈՒՍՍԻԱՅԱՆ ԾԱԳՆԵՂՈՐ

Ռուսական յեղափոխութեան գլխին սկզբից ի վեր սաւառնում էին մութ ոյժերի գիշատիչ ուրուականները: Նրանք ամեն տեղ էին՝ թիկունքում ու ռազմաճակատում և ընկերվարական դիմակի տակ թունաւորում զօրքի և բնակչութեան մտքերը:

Ընկերվարականների այդ հոսանքը, որ «բոլշևիկ» անունով տակ յայտնի է Ռուսաստանում, ազատ ասպարէզ գտնելով իր ազիտացիայի համար, կարողացաւ արգասաւոր հող պատրաստել և հակայեղափոխական միջոցորդ ստեղծել:

Հակայեղափոխական այդ շարժումը այնքան ճարպիկ և այնքան խորամանկ կերպով պատրաստուած էր, որ շատերի համար անսպասելի եղաւ վերջին արիւնալի ցոյցերը:

Գերմանիան իր լրտեսական հանձարը, իր «ոսկիների» զբոսով ի վայր ի սպաս դրած էր այդ շարժման, որ այնքան մեծ նշանակութիւն ունէր իրա համար:

Յեղափոխական կառավարութեան հեղինակութիւնը սկսել էր խոշորանալ երկրում. նրա ազդեցութիւնը տարածուել էր երկրի ամենախուլ անկիւններն անդամ: Այդ հեղինակութիւնը պէտք էր կոտրել, երկիրը անիշխանութեան մատնելու և քայքայելու համար:

Ռուսական զօրքերը սկսել էին յարձակման Աւստրիական ճակատում և մեծ յաջողութիւն գտել: Վերցուած էր 36,000-ի մօտ զօրքի և ահագին ռազմամթերք: Կազմալուծուած բանակը սկսում էր կազմակերպուել ու բարոյապէս բարձրանալ: Գերմանիային սպառնում էր մի սոսկալի հարուած՝ ռուսական ճակատում, ուր թշնամին քիչ ոյժեր ունէր և դիմագրկելու նուազ միջոցներ:

Թշնամու ռազմական ոյժի գերիշխող մասը զբաղուած էր արեւմտեան ճակատի վրայ, անգլո-ֆրանսական առաջխաղացումը կասեցնելու համար և խիստ դժուար պիտի լինէր այդ ոյժը ջրլատել և փոխադրել արեւելեան ճակատը, սուսների յարձակումն զսպելու:

Միակ միջոցը, որ կարող էր ռուսական հետզհետէ աճող ոյժը կոտրել, միակ միջոցը, որ կարող էր թէ թիկունքում և թէ ճակատում յեղափոխական բանակի բարոյական տրամադրութիւնը քայքայել, — այդ լրտեսական թոյնն էր, ներքին պառակտիչ որոմը:

Ներքին հակահարուածը պատրաստուեցաւ շատ ճարպիկ կերպով և այն վայրկեանին, երբ Ռեկրայինայի անկախութեան պատրուակով կազմուած միլիտարները հեռացան ժամանակաւոր կառավարութիւնից և առաջ եկաւ կառավարական կրիլիս, այդ վայրկեանին սլայթից հակայեղափոխական հարուածը, կազմակերպուած մեծամասնական համարուած «ընկերվարական» դիմակի տակ գտնուողների և գերմանական լրտեսների կողմից:

Եղան արիւնալի միջադէպեր մայրաքաղաքում. բայց բարեբախտաբար ժամանակաւոր Կառավարութիւնը շուտով խելքի եկաւ և կարողացաւ զսպել շարժումը:

Երբ մայրաքաղաքում հակայեղափոխական տարրերը դա-

աւճանում էին հայրենիքին, գերմանացիները քաջ տեղեակ էին հեղինակ այդ բոլորին, խուժեցին ուսուցողների դէմ և պատուեցին ճակատը:

Յեղափոխական շունչով բոցավառում ուսուցիչների ոգին վարկենապէս շիջու և նա գլխապատառ նահանջի սկսեց, թըշնամու շատ նուազ ոյժի առջևից:

Հակաիեղափոխական թոյնը վարակել էր ուսուցիչներին սիրտը, կոտորել նրանց յարձակողական ոյժը և դարձրել անգիտակից ու հալածական մի հօտ...

Թշնամին այդ կերպով հասաւ իր նպատակին, պառակտեց երկրի ոյժը և վրէժն առաւ յունիսի 18-ին սկսուած ուսուցչական փառապանծ արշաւանքից:

Նա թէ ճակատում և թէ թիկունքում կարողացաւ իր սողունները և մեքենայութիւնների պտուղը վայելիլ:

Այս սարսափելի խռովութիւններից և աղէտներից յետոյ, մնում էր յեղափոխական կառավարութեան ուղղել իր սխալները և վճռական ու ազդու իշխոյնների ձեռնարկել դաւաճանների ու խռովարարների դէմ:

Կտրուկ և վճռական միջոց թէ թիկունքում և թէ ճակատում: Այն տարբերը, որոնք դաւաճանում են երկրին, կառավարութեան, նրանք պէտք է ոչնչանան և արմատախիլ լինեն:

Հակաիեղափոխական վարակիչ թոյնը պէտք է խեղդել իր բնում և իր տեղ ներշնչել հայրենասիրութեան և կարգապահութեան հօգը ոգին:

Առանց կարգապահութեան և հնազանդութեան՝ երկիրը չի բարձրանալ իր անկեալ վիճակից:

Յեղափոխական կառավարութիւնը իր ոյժը պիտի տարածի երկրի ամեն կողմ, ամեն շրջանի և մասի մէջ:

Կառավարութիւնը վստահ իր ժողովրդական և յեղափոխական դաւանանքի ճշմարտութեան, պէտք է մահացու հարուած տայ ամեն մէկ շարժումին, որ կը գայ երկրի վտանգաւոր տարրերի և մութ ոյժերի կողմից:

Միայն վճռական ոյժը կարող է ազատել տնտեսական, գիտութեամբական ու բարոյական կողմերից քայքայուած Ռուսաստանին:

Ռուսական այլատարր, հսկայ և յետաձուց ամբողջ ճշմարտութիւն ու «գաղափարներով» չէ այնքան, որ կը շարժուի, այլ տարերային ոյժերով, յախուսն բնազդներով, միայն այդ ուժերին հակակշռող ոյժ կարող է նրան զսպել և ցանկալի ճանապարհի վրայ դնել:

Ալ. Մանուկեան

ԳՐԱԿԱՆ ԵԿՆԵՐԿՆԵՐ*)

II

«Այժմ արդէն մահմեդական բոլոր ազգերը կախումն ունին եւրոպական պետութիւններից: Մի քանիսի կախումն ունենալը պաշտօնական է և բացարձակ: Եւրոպացիները նուաճել են ներքին, հպատակեցրել և անմիջական իրենց կառավարութեան տակն առել: Ուրիշները գտնուում են եւրոպական այս և այն պետութեան հովանաւորութեան տակ: օրինակ՝ Բուխարան, Եգիպտոսը, Թունիսը»...

Այսպէս է սկսում Մահմեդ Շախթախթինսկին իր յօդուածը, որի վերնագիրն է դրել՝ «Մահմեդական կենսունակութեան սուղնապը»: Եւ յիշատակ, աւելացնում է նա ցաւագինօրէն—

*) Տես «Համբաւարներ» № 26:

«Մենք, մահմեդականներս, վաղուց գիտենք որ վտանգաւոր տագնապի մէջ ենք գտնուում, որ մեր անյաջողութիւններն ու թշուառութիւնը խոշոր են, ակներև ու շօշափելի և որ անտեսանելի այդ ամենը՝ այլ ևս անհնար է»:

Անգլիան, Ֆրանսան և Հոլանդիան ունին մեծ թուով մահմեդական հպատակներ: Ինչո՞ւ է—հարցնում է Շախթախթինսկին—որ այդ երկիրների մէջ մահմեդականները քաղաքացիական որևէ իրաւունքների տէր չեն: Այդ երկիրներում պետութեան գործերի վիճակը անօրինում են պարլամենտները: Ինչո՞ւ է ուրեմն, որ պարլամենտների մէջ չեն թոյլ տրուում մահմեդական պատգամաւորների, որոնք կարողանային իրենց միլիոնաւոր հաւատակիցների գանգատները և ցանկութիւնները առաջադրել: Ինչո՞ւ է մահմեդականը այդ երկիրներում զրկուել ընտրելու և ընտրուելու իրաւունքներից:

Եւ վերջապէս, կմայ գոնէ մի հատ պետական մահմեդական պաշտօնայ այդ երկիրներում, մի հատ գիտութեամբական, մի հատ սպայ, կամ նոյն իսկ գիտութեամբ և ոստիկան:

Չը կայ: Եւ ինչո՞ւ արդեօք չը կայ: Ինչո՞ւ այսքան ժամանակ այդ հարցը չի հետաքրքրել որևէ մահմեդականի և նա չի որոնել պատճառները:

Մինչդեռ պատճառները շատ պարզ են: Պարզ և վշտացուցիչ: Եւրոպացիները մահմեդական բոլոր ցեղերին համարում են անքաղաքակիրթ և զրա համար էլ անարժան քաղաքացիական այնպիսի իրաւունքների, որոնք, նրանց կարծիքով, ըմբռնելի կարող են լինել միմիայն քաղաքակիրթ ազգերի»:

Պարզ է: Աւժիրիական արարներին, օրինակ, Ֆրանսացիք չեն տալիս որևէ քաղաքացիական իրաւունք և ազատութիւն, մինչդեռ ամեն Ֆրանսացի այնտեղ իր իրաւունքների տէրն է այնպէս, ինչպէս Ֆրանսայում: Հնդկաստանում մահմեդական ազգաբնակչութիւնը նոյնպէս չունի որևէ քաղաքացիական իրաւունք, մինչդեռ միւս բոլոր տեղական ցեղերը օգտուում են լայն իրաւունքներով և ինքնավարութեամբ այնպէս, ինչպէս անգլիացիք: Ռուսաստանում մահմեդականների իրաւական դրութիւնը անհամեմատ աւելի լաւ է: Այստեղ նա բխուած է բոլոր այն իրաւունքներով, ինչ որ ունին երկրի միւս ցեղերն ու ազգերը: Բայց չէ՞ որ 3—4 ամիս առաջ, հին օգոստոսի օրով, այստեղ ևս մահմեդական տարրը չէր վայելում բրիտանական տարրի չափ իրաւունքներ և արտօնութիւններ:

Ինչո՞ւ այս անիրաւութիւնը, ինչո՞ւ այսքան ակներև անարգարութիւն ստեղծել, միմեծ, յիշատակ, մահմեդական ցեղերը ընդունակ չեն քաղաքակիրթութեան և հետևապէս ընդունակ չեն կարող լինել օգտուելու քաղաքակիրթութեան հետ անհրաժեշտօրէն կապուած քաղաքացիական իրաւունքներից և ազատութիւններից:

«Մահմեդականներից շատերը—ասում է Շախթախթինսկին—այդ բոլորի պատճառը համարում են ցեղակիցների միաբանութեան զգացումների թուլանալը, իրար չօգնելու և իրար թիկունք չը դառնալու յատկութիւնը: Դրա համար էլ, այդպէս համարողները, միակ դարձան են համարում՝ մահմեդական ցեղերի սերտ միութիւնը: Եւ մտածութեան այդ ուղղութիւնն է, որ ծնեցրել է պանիսլամականութեան գաղափարը: Ուրիշներ էլ կան, որ մահմեդականութեան անկման պատճառը որոնում են նրա սաղմական թուլութեան և կամ մահմեդական պետութիւնների յետադէմ կառավարութեան սխտէմի մէջ: Սակայն շատ քիչ են նրանք, որոնք մատը դնէին մահմեդականութեան անկ-

ման գլխավոր, մեր յետամնացութեան էական պատճառի, այն է՝ մեր աշխարհայեացքի յետամնացութեան վրայ»:

Աշխարհայեացքից կսկիւումս ունի ազգերի կենսունակութիւնը, նրանց ոյժը կամ թուլութիւնը: Ականջի ճիւղ թող շինեն այս ճշմարտութիւնը՝ ոչ միայն մահմեդականները, այլ և նրանք, այն բոլոր ազգերը, որոնք կուզէին ապրել և չը հալուել ցեղերի մըրցութեան յորձանքի մէջ:

Եւրոպացիին իր իրաւունքն է համարում տնօրինելու իր ճակատագիրը և օրէնքներ դնելու իր կեանքի համար: Իրաւացի է նրա այդ մտածութիւնը: Կեանքը զարգանում է անընդատ և առաջագրում է իր նորանոր հարցերն ու պահանջները: Չի կարելի միևնոյն օրէնքներով ու հասկացողութիւններով կառավարուել 50 տարի, ինչ մնաց հարիւրաւոր տարիներ: Եւրոպացու կարծիքով աշխարհս նրա համար գոյութիւն ունի, որպէս զի մարդկային ցեղը զարգանայ ու կատարելագործուի գնալով: Այս ամենը այնպիսի տարրական խորհրդածութիւններ են ու տարրական ըմբռնումներ, որ փոքր ի շատէ հասկացող մարդն անգամ հերքման համար չի սկսի վիճել: Այս այսպէս լինելով հանգերձ՝ «մահմեդականները—ասում է Շահթախթինսկին— ոչ միայն չեն զարգանում և կատարելագործում, այլ նոյն իսկ ժխտում են յառաջագիժութեան միտքը: Սոցիալապէս՝ Իսլամը—անշարժութեան և դանդաղկոտութեան երկրպագուն է. («Социально исламъ—Это поклонение застою и косности». Турецк. Сборник» ст. 107): «Չարմանալի չէ ուրեմն, որ Եւրոպացիները մահմեդականներին չեն տալիս երկրագնդի վրայ գոյութեան որեւէ իրաւունք և համարում են նրանց դուրս կորզելու խոտ՝ բանջարանոցի միջից» (նոյն տեղը, եր. 107):

Եւ յիմաւի, «Իսլամի ուսուցմանը համեմատ, օրէնքներ դնելու իրաւունքը մարդկանց կեանքի համար՝ ոչ թէ մարդուն իրենն է, այլ միմիայն Աստուծուն է պատկանում: Մահմէդը Աստուծոց ստացած օրէնքներն էր որ տուաւ ժողովրդին: Կառավարիչ Սենատը, Օրէնսդիր մարմինը—ինքը—Աստուծուն է միայն:

Եւ այսպէս, մարդը իրաւունք չունի իր կեանքի համար, իր կենցաղը ղեկավարող որեւէ օրէնք սահմանելու նա պարտաւոր է անշարժ և անխախտ պահել «Աստուծոյ տուած» օրէնքները:

Այդ օրէնքների մի մասը գտնուում է Ղուրանի մէջ, իսկ միւս մասը հանուած է Մահմէդի կեանքից ու խօսքերից. այլ և նրա իմաստների պատուէրներից: Բոլոր այդ օրէնքները, համեմատ օրէնքների այդ ժողովածուն է, որ կոչուել է շէրիէթ:

Իսկ թէ ինչ է «շարիաթը» և ինչպէս է եղել ու ինչպիսի հետեանքներ է թողել նա մահմեդական բոլոր ցեղերի կենցաղի ու հայեացքների վրայ—այդ մասին, Շահթախթինսկու խօսքերով իսկ, կը պատմեմ ես եկող ակնարկով:

Վ. ՓԱՓԱՋԵԱՆ

ՉԱՐՄԱՀԱՆ ԳԵՐԱԴԻ ԿԵՆ ԳԻՒԼԱՑՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐԱԿԵ

Պարսկաստանի Չարմահալ գաւառը բաղկացած է 12 հայաբնակ գիւղերից և 854 տուն բնակչութիւնից, որոնք գրեթէ բոլորն էլ աղքատ հողագործներ են և բնութեան ժրջան և անխոնջ մշակներ:

Չարմահալ գաւառը պատկանում է Բախտիարցի պարսիկ խաներին, որոնք միշտ կեղեքել ու հարստահարել են խեղճ ժողովրդին դորձ գնելով նորա գլխին ամեն տեսակ բռնութիւն ու կեղեքում: Ամբողջ տարիների ընթացքում, գիւղացիները չարչարուել և քրտինք են թափել, բայց ամառս որ արդիւնքը իրենց համար չի եղել, իրենց քրտնալից աշխատանքի դառն վաս-

տակը իրանք չեն կերել ու վայելիլ, որովհետեւ իրանք չեն ունեցել սեփական կալուածներ, սեփական հողեր, այլ նրանք մշտապէս շարչարուել են օտարի համար, ու մշակել օտարի հողերը, և իրենց հալալ վաստակը լցրել անխիղճ տէրերի գրպանը:

Մի խօսքով խեղճ շինականը մինչև օրս մի կերպ պահել, պահպանել է իր տնտեսական կացութիւնը, մի կերպ պահել ու պահպանել է իր ընտանիքը, ի հարկէ միշտ նեղ ու անախաճ ձեւի վիճակում: Բայց այժմ բոլորովին քայքայուեց այդ անախաճ ձեւի վիճակն ևս ու նրա համար ծնուեց մի օտար դրութիւն, բոլորովին մի ուրիշ վիճակ, աւելի վատ, աւելի վատթար քան թէ նախկինը, աւելի սև, քան անցեալը...

Այս դառը վիճակի և քայքայման պատճառը եղաւ մարախը, որը երևան եկաւ Չարմահալում անցեալ տարուայ յունիս 20-25-ին ու տարածուեց բոլոր գիւղերի դեռ կանանչ ու դեռահաս արտերի ու նորաբողորմ, ծաղկալից մարդագետիկների մէջ:

Ի՞նչ անէր խեղճ գեղջուկը, այդ ինքն էլ չ'գէտէր, նա մնաց տարակուսում, որովհետեւ ցորենը դեռ կանանչ էր իսկ զարին՝ նոր հասնելու վրայ: Վերջապէս նա ճարահատ մնալով վերցրեց իր ժանգոտած մանդաղը և վազեց դէպի արտ, սկսեց հնձել դեռ կանանչ հացահատիկները և մի կերպ կարողացաւ 10-ից մի ըստ ժինը ազատել:

Շուտով վրայ հասաւ աւունը: Իժարաղ հողագործը շատ դէս-դէն ընկնելուց յետոյ կարողացաւ մի կերպ ձեռք բերել իր աշնանացանի բաժին սերմը և ցանեց հերկած արտի մեծ մասը: Բայց ինչպէս պահէր իր ընտանիքը, ինչով կերակրէր նրան: Նա ստիպուեց անպատճառ ծախել իր երկար տարիների աշխատակից ընկերին, իր լծկան եղին, իր տարիները ընթացրած կերակրող կովին, այծին, և իր տան իրեղէնների մեծ մասը, որովհետեւ ցորենը շատ թանգ էր (բնուր 12-14 թուման): Վերջապէս հասաւ նոր դարուն, բայց նա փոխանակ արդարացնելու գիւղացու յոյսերը, ընդհակառակն հիասթափեցրեց: Գարունը կենդանութիւն տուեց մարախի անշունչ ձագերին (քոռ) թագնուած արտերի ու դաշտերի ճեղքուածների ու արանքների մէջ: Դուրս գալուն պէս սկսեցին ուտել դեռ կաթնուկ, բոլորովին դեռահաս հացահատիկները և խոտը:

Նորէն փչացաւ գիւղացու աշխատանքը և նա դատապարտուեց թշուառութեան:

Ցանքը ոչնչացաւ, և հիմա գաւառիս թէ աղքատ և թէ հարուստ դասակարգը չըջում են անգործ, չ'րանց գրեթէ 3/4-ը թողել է իր տունն ու տեղը և դուրս է եկել Պարսկաստանի դանադան կողմերը հաց որոնելու: Բայց ո՞ր է հաց ո՞ր է գործ, նա հազիւ կ'որոգանում է կշտացնել միայն իր փորը... իսկ ընտանիքը, զաւակները... սովից մեռնում են, որովհետեւ հաց չկայ:

Ահա 3-4 ամիս է, որ գաւառի ամբողջ բնակչութիւնը կերակրւում է խոտ ու թանով, բայց ներկայումս այդ էլ չի ճարւում, այդ էլ է վերջացել: Բաղմաթիւ մանուկներ, բաղմաթիւ մարդիկ առաւօտից մինչև երեկոյ անդադար կանչում են «հաց... հաց... մեռնում եմ... Ի՞նչ անի խեղճ գիւղացու թիւնը, այդ ինքն էլ չգիտէ:

Մի խօսքով Չարմահալ գաւառի ներկայ դրութիւնը շատ դառն է և անտանելի, իսկ կարիքը շատ մեծ: Գաւառը չունի ազգային հաստատութիւններ, որոնք կարողանան մատակարարել նրանց հարկաւոր պէտքերը: Եթէ ուրիշ վայրերի ազգային հաստատութիւնները չը մտածեն նրանց համար և չօգնեն, գրեթէ ժողովրդի մեծ մասը սովամահ պիտի լինի:

Չարմահալի հայութիւնը շուտափոյթ օգնութեան կարիք ունի:

Կ. Տէր-Մանսուրեան

ՌՈՒՍԱՀԱՅՈՑ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐ *)

II

ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՀՐԱՅԱՆԳ

1) Ռուսահայոց համագումարի ընտրութիւններին չեն մասնակցում միայն դատարանի վճռով ազատութիւնից զրկուածները:

2) Որպէս զի յարմարութիւն ստեղծուի ընտրողների համար, աւելի հեշտութեամբ տալու իրանց ձայնը՝ մեծ քաղաքները (օր. Քիֆլիս, Բագու...) կտրելի է բաժանել մի քանի ընտրական շրջանակների (թաղերի):

3) Իւրաքանչիւր շրջանի ընտրութիւնները կազմակերպելու համար՝ այդ շրջանի կենտրոններում կան միջկուսակցական շրջանային յանձնաժողովներ:

4) Շրջանային յանձնաժողովները իրանց կողմից կազմակերպում են շրջանակային ընտրական յանձնաժողովներ, որոնք կազմակերպում և ղեկավարում են շրջանակներում (գիւղ, բաղաւթ) ամբողջ շրջանակի ընտրական գործը:

5) Ձայն տալ կարելի է պատգամաւորական թեկնածուների՝ ամբողջ շրջանի համար առաջարկուած անուանացուցակներից մէկին միայն: Ընտրութիւնը կատարուած է գաղտնի, ընտրական տոմսի յանձնումով:

6) Ամէն մի ընտրական տոմսի վրայ պէտք է տպագրուած կամ գրուած լինի մի որ և է կուսակցութեան կամ խմբակցութեան անուն միայն: Բոլոր տպագրուած տոմսերը, ինչ կուսակցութեան կամ խմբակցութեան էլ պատկանելիս լինին միաձև, միաշափ և միևնույ՝ թղթի վրայ միևնույն տառերով տպագրուած: Դրանք կը պատրաստուեն Քիֆլիսում, որտեղից և կը շրջանները: Ամեն մի ընտրող իր ցանկացած ընտրատոմսը անձամբ ծախած տալիս է յանձնաժողովի նախագահին, որն և ընտրողի ներկայութեամբ զրկում է կնքած արկղի մէջ: Այս պահանջներին չը համապատասխանող ընտրատոմսերը հաշուի չեն առնուում:

7) Ընտրութիւնների կանոնաւորութեան վրայ հակում է յանձնաժողովը, որը պէտք է հետևի, որ ընտրութեան առեանում միայն ընտրատոմսեր տրուեն, և թոյլ չը տրուի նախընտրական պայքար, ինչպէս և որևէ ձևով չը խանգարուի ընտրութեանց կանոնաւորութիւնը:

8) Ձայնտուութեան յաջորդ օրը, բաց նիստում, ներկայութեամբ այդտեղ գտնուող ընտրողների՝ ընտրական յանձնաժողովը հաշուում է, թէ որչափ ձայն է ստացել ամեն մի կուսակցութիւն կամ խմբակցութիւն: Հետեանքները զրի են առնուում արձանագրութեան մէջ, որ և ստորագրում են նախագահը և յանձնաժողովի անդամները: Այդ արձանագրութիւնները բոլոր վայրերի յանձնաժողովները անմիջապէս ուղարկում են իրանց շրջանակային յանձնաժողովներին, որ և դարձեալ պաշտօնական նիստում կատարում է ամբողջ շրջանակի ձայնտուութեան հաշուումը և զրի անցնում հետեանքները ու անմիջապէս ուղարկում է շրջանային ընտրական յանձնաժողովին:

9) Շրջաններում պատգամաւորները ընտրուած են համեմատական սկզբունքով (տես յօդուած 13):

10) Ընտրական շրջանային յանձնաժողովները ստանալով շրջանակներից ձայնտուութեանց հետեանքները՝ ձեռնարկում են ընտրութեան հետեանք կերպով:

Իւրաքանչիւր ընտրական շրջանում ընտրուելիք բոլոր պատգամաւորների թիւը բազմապատկուած են այդ կամ այն խմբակցութեանը տրուած ձայների թուի վրայ և արտադրեալը բաժա-

նում ամբողջ շրջանում անխտիր բոլոր անուանացանկերին տրուած ձայների թուի վրայ: Այդ ձևով ստացուած թիւը ցոյց կը տայ, թէ ամեն մի խմբակցութեան կողմից ներկայացուած անուանացանկից քանի հոգի են ընտրուած, հաշուելով ըստ համարագրութեան, կարգի, սկսած առաջին թեկնածուից: Եթէ ամբողջ շրջանում ընտրուած պատգամաւորների թիւը պակաս լինի պահանջուած թուից, այդ պակասը կը լրացուի ֆագորդներով, սկսած ամենամեծ ֆագորդից:

11) Շրջանային ընտրական յանձնաժողովները կազմում են արձանագրութիւն, որի մէջ գրուած է նիստի տեղը, ժամանակը, ամբողջ շրջանում ընտրութեան մասնակցածների թիւը և եղած բողոքները: Արձանագրութիւնը կարդացուած է բաց նիստին, ստորագրուած և հաստատուած յանձնաժողովի անդամների և քարտուղարի կողմից:

12) Ընտրութեան հետեանքները շրջանային յանձնաժողովները 3 օրուայ ընթացքում առանձին գեկուցագրով ուղարկում են Քիֆլիս, կենտրոնական ընտրական յանձնաժողովին: Նոյն շրջանային յանձնաժողովները պատշաճ վկայական են տալիս ընտրուած պատգամաւորներին: Բողոքներ եղած դէպքում ուղարկում են աղային համապատասխան զիւանի անունով:

ԱՐԵՒՍԱՀԱՅ ՌՈՍՈՒՑԱԿԱՆ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐ

Ռ Ր Ո Ց ՈՒ Մ Ն Ե Ր

1) Առժամանակ կեդրոնական Վարչութեան բացը գտնելու համար, համագումարը ստիպող սկսած պարտք դրաւ մասնաճիւղերու վրայ, գանձելու իրենց ապագիկ անդամավճարներն ու մուտքի փողերը և ըստ հին կանոնագրի իրենց բաժինը վճարել անյապաղ կեդր. Վարչութեան: Այլևս դրամական ցենց չներկայացնող մասնաճիւղերը լուծուած կը համարուեն:

2) Որոշուեցաւ, որ Ա. Շրջանային ներկայացուցչական խորհուրդի հրաւերը կեդր. Վարչութեան կողմէ ըլլայ, որմէ վերջ, խորհուրդի ընտրած ֆայուն զիւանի իրաւասութեան կը վերաբերի այդ խմբիւրը: Խորհուրդին կը մասնակցեն գրամական ցենց ներկայացնողները միայն: Խորհուրդիս պատգամաւորներու ծախսի հոգատարութիւնը թողնուեցաւ կեդր. Վարչութեան:

Երկար վիճարանութեան նիւթ եղաւ Խորհուրդի իրաւասութեան խնդիրը: Առաջարկուած բանի մը բանաձևերէն անցաւ հետեանքով՝ 28 ձայնով:

ա) Համագումարէն յետոյ, Շրջանային ներկայացուցչական Խորհուրդը միակ իրաւասու մարմինն է, որ քննթրոյի զեր կը կատարէ կեդր. Վարչութեան վրայ, որպէս զի նա դուրս չիլի համագումարի գծած սահմանէն:

բ) Բոլոր այն խնդիրները, որոնք չեն նախատեսուած կանոնագրին մէջ, ներկայացուցչական խորհուրդը իրաւունք ունի վճարելու:

գ) Ներկայացուցիչները պէտք է բերեն իրենց շրջանի կարիքներու և կենսական հարցերու, ինչպէս և գործունէութեան մասին ղեկուցումներ և առաջարկներ:

դ) Խորհուրդը կը կազմի այս տարուան նախահայիւր:

ե) Խորհուրդը կեդր. Վարչութեան տարեկան գործունէութեան մասին մանրամասն գեկուցում կը բերէ յառաջիկայ համագումարին:

զ) կեդր. Վարչութիւնը ներկայացուցչական Խորհուրդին կը

*) Տես «Համբաւարներ» № 26

մասնակցի մէկ ձայնի իրաւունքով, իսկ վարչութեան գործերու քննութեան ատեն՝ նա կը կորցնէ իր ձայնի իրաւունքը:

է) Պորհուրդը կը քննէ բոլոր ճիւղերու հաշիւները:

ը) Պորհուրդը եթէ սկսած ունենայ, կը թելադրէ կեդր. վարչութեան՝ հրաւիրել բացառիկ համագումար:

Ա. Ծ.

Գ ե դ ա ր ու ե ս տ

Դու նորից իջար եմ կեանքի ճամբին,
Իմ մոլոր ճամբին, հեռու և անլոյս,
Նորից ժպտացին աչերդ ներքին:
Նոր-նոր կարօտով տիրեցին հողույս:

Իրար դէմ նստած խօսում ենք երկար,
Անցեալի քաղցրիկ յուշերը թերթում.
Ժպտում ենք իրար, ժպտում խանդավառ,
Լուռ ակնարկներով մեր սիրտը շանթում:

Կարօտ ու ժպիտ, արցունք ու կարկաշ
Խառնում ենք իրար, թախծում անյատակ.
Սէր են գեղգեղում թփերը կանաչ,
Մերժում են հիւսում առուակ ու գետակ:

Բազու

Գ. Ղազարեան

Գ ա լ ա ռ

ՆԱԼԻԱՆԴ ԳԻՐ (ԱԼԵՔՍ. Գ.)

Մեր և շրջակայ գիւղերում արդէն վերջացել է խոտահարքը և սկսել հացահատիկի քաղը: Այս տարի մեկ մօտ բերքը միջակից ցածր է, տեղ-տեղ նոյն իսկ վատ. մանաւանդ այդ կողմից անմխիթար պատկեր են ներկայացնում Ալեքսանդրապոլի մօտիկ շրջանները:

Շիրակի մի զգալի մասը այժմեանից իսկ կանգնած է սովի ուրուականի առաջ: Անհրաժեշտ է այժմեանից իսկ ապահովել մեր շրջանը այլերով, կամ հացահատիկով, այլապէս մի քանի ամիս ևս և գիւղացիք կը զրկուեն բոլորովին հացից և սովը կը դառնայ անխուսափելի:

Խ. Համբարեանց

Տարեգիր Կ. Հ. Բ. Ընկ.

Կ. Հ. Բ. Ընկ. Պորհուրդը շնորհակալութեամբ ստացել է՝

— Գորուայ ճիւղի վարչութիւնից պ. Սիմէոն Զազունեանից նուիրաբերած իւր մօր Եկատերինէի յիշատակին յօգուտ գաղթականների 50 ռ.:

— պ. Գէորգ Յարութիւնեանից յօգուտ որբերի 25 ռ.:

ՀԱՅԿ. ԿԵՆՏ. ԿՈՄԻՏԷ

1) Լանդոնից պ. Ս. Յարութիւնեանի հասցեով ստացուել է

• ր. Ռոբինզոնի միջոցաւ հետեւալ գումարները. — 6000 ռ. յօգուտ որբերի, 3000 ռ. Ալեքսանդրապոլի որբանոցի օգտին և 2125 ռ. յանձնելու տիկնայք Պրիմեանին և Սաֆարեանին յօգուտ վանի կանանց աշխատանքի տան:

Առաջին գումարները մուծուած են Կոմիտէի գանձարանի գործադրութիւն, իսկ երրորդը՝ 2125 ռ. վաճառականական բանկի միջոցաւ փոխադրուած է ըստ պատկանելոյն:

2) Յարսկի-Կոլոյցի որբանոց-հիւանդանոցի համար, որ տեղաւորուած են բացառապէս քոստ-բորոտ հիւանդներ, Կոմիտէն առանձին գրութեամբ դիմեց փախտակ. զործադիր խորհրդին խնդրելով նրա հոգատարութիւնը, յանձնել Կոմիտէին նոյն նախահաշուով, ինչ որ ստանում է Քաղաքների Միութիւնը:

3) Հայկ. Կենտ. Կոմիտէն առանձին շրջաբերականներով առաջարկել է բոլոր լիազօրներին և ճիւղերին՝ անմիջապէս հաղորդելով իրենց շրջանում եղած փախտականների թուի մասին: Տեղեկութիւնները պահանջուած են գաղթ. նպաստի նախահաշիւը կազմելու համար:

Ք Ր Ո Ն Ի Կ Ո Ն

Թիֆլիսի ակումբների միութեան վարչութիւնը որոշել է ակումբներին տալ կուլտուրական-կրթական բնոյթ՝ կազմակերպելով դասախօսութիւններ, համերգներ և այլն:

— Անդրկով. Առանձին Կոմիտէի կողմից Թիֆլիսի նահանգի ժողովրդական դպրոցների ուսուցիչների մանկավարժական դասընթացների համար միջոցներ չյատկացուելու պատճառով օգոստոսին դասընթացները չեն բացուի:

— Ներքին դործերի միխատրութիւնը յայտնել է Անդրկ. Առանձին Կոմիտէին, որ մամուլի գործունէութեանը հետամտել կարող է միմիայն դատաստանական իշխանութիւնը: Մամուլի վրայ տուգանք չի դրուելու:

— Արտասովոր շոգերի պատճառով Գանձակի նահանգում, առանձնապէս Արէշի գաւառում, տիրում է կատաղեալ երաշու: Դիւղացիները այդ առթիւ հեռացրով խնդրել են Անդրկովկ. Առանձին Կոմիտէին, որ բամբակի, բրնձի արտերն ու խաղողի այգիները փրկելու համար ջուր բաց թողնեն Հալազան գետից: Այս առաջարկութիւնն իրականացնելու համար գիւղացիներն առաջարկում են իրենց ձրի աշխատանքը ջուր բերելու գործում:

— Մեղ հաղորդում են, որ Բագուում կազմուել է Վերիտասարդ Գրասէրների Միութիւնը, որ պարբերաբեր տալիս է դասախօսութիւններ և երեկոյթներ:

— Երեւանում յուլիսի 8-ին պատահել են անկարգութիւններ, կողոպտուել են մի քանի խանութներ. ժողովուրդը սարսափի մէջ է, կտրուել միջոցների կարիք կայ:

— Վոլինի գնդի զինուորների համերգ-միտինգը, որ կայացաւ Թիֆլիսի ժողովարանում, ունեցաւ մեծ յաջողութիւն: Ազատութեան փոխառութեանը բաժանորդագրուելու անհրաժեշտութեան մասին խօսեցին Կովկ. բանակի զլխաւոր հրամանատար Պրեկալսկին, Ա. Ի. Չիսնկեկին և քաղաքագլուխ Ալ. Պատիսեանը և մի քանի զինուոր հետաորներ. նոյն երեկոյեան փոխառութեանը գրուեցին 900,000 ռ.:

Համաժխարհային պատերազմը

Ռուսաց արեւմտեան նախաւորում յուլիսի 7-ից Պենսակի-Գորբուզով ուղղութեամբ գերմանացիները սկսեցին յարձակուել ուսանքի դէմ: Այդ յարձակումն սկսուեց այն ժամանակ, երբ

Պետրոգրադում տեղի էր ունենում հակադեմոկրատական արևելա-նալի ցոյց և երբ հակառուսական բոլշևիկները ուժեղ ագիտացիայով թուլացրել էին զորքի ռազմական ոգին:

Գերմանացիք, որ սուս ոյժի հետ համեմատած աւելի քը-չուորև աւելի տկար ոյժ էին կազմում՝ առաջ խաղացիք ամբողջ հակառուսական գնդերը չանսալով սպաների յորդորներին, ինք-նակամ յետ քաշուեցին թշնամու առջևից: Զոլոչևսկու ուղղու-թեամբ յունիսի 18-ին քաջարի յարձակում գործող ռուս բանակը առանց դիմադրութեան տեղի տուեց թշնամու թոյլ ոյժերի ա-ռաջ:

Թշնամու յարձակումն շարունակուեց յունիսի 9-ին, 10-ին միննոյն յաջողութեամբ: Վիլնիսկու ուղղութեամբ ռուսական մի գունդ դիմադրութիւն ցոյց տուեց, բայց ստիպուեց յետ քա-շուել միւս գնդերի զաւաճանութեան պատճառով:

Տարնոպոլը պաշտպանող 1-ին գուարդեան կորպուսը առանց ունէ դիմադրութեան, կամովին յետ քաշուեց: Հաւատարիմ մնա-ցած Սեմենովսկի, Պեպրոսովսկի գնդերը շարունակում են կը-ռիւր Տարնոպոլից հարաւ արեւելք: Թշնամին անցաւ Սերետ գետի ձախ ափը և սկսաւ նեղել մեր զօրամասերը: Սմալենսկի և Կո-լիվանսկի գնդերը յամառութեամբ դիմադրելով թշնամուն, ան-ցան հակաշարժակման: Սարինայից արեւմուտք գերմանացիք պատուեցին Տրեյբու-Ռոմանովկա-Պետլիկովցէ մեր դիրքերի շարքը:

Դնեստրից մինչև Կարպատ մեր զօրքը շարունակում է յետ քաշուել: Յուլիս 11-ին Կարպատներում գնւ. Ռադոզի և ռուսա-նական զեն. Աւերեսկու միացեալ զօրքերը առաջ շարժուեցին, գրաւելով Մերեշկի և Վոլոչկան գիւղերը և գերելով մի քանի հարիւր հոգի, 19 թնդանոթ և շատ ռազմանիւթեր: Պատուում է թշնամու ամենաուժեղ դիմքը:

Ամբողջ հակառուսական լարումը թնդանոթաձգութիւն է: Սպաս-ւում է յեղափոխական կառավարութեան ուժեղ միջամտութեան, կարգապահութիւնը հաստատելու համար լքուած զօրամասերում:

Փրանս-անշիլիսկան ճակատում նմանապէս թշնամին յար-ձակ-դակնի է անցել. Բրէան-Լանուա գծի վրայ գերմանացի-նրի գրոհները անօգուտ անցան: Սերնի, Միլի և Կալիֆորնայի շրջանում թշնամու յարձակումն յաջողութիւն չունեցաւ: Ֆրան-սացիք դիմադրում են մեծ կորովով:

Տ Ե Ղ Ե Կ Ա Տ Ո Ւ

Ախալցխա, յուլիսի 6-ին

Կ. Հ. Բ. Ը. Կ. Ախալցխայի ճիւղի վարչութիւնը 1917 թ. յունուարից մինչև յուլիսի 1-ը ստացել է ճիւղի օգտին նուէր-ներ հետևեալ անձերից.—Գ. Արաբեանից իւր հանգուցեալ եղբոր Մարտիրոսի յիշատակին 25 ռ., Տէր-Անանիկեանից նոյն յիշատա-կին 30 ռ., Եղբ. Մ. և Ս. Նազարեթեանից իրանց հանգ. հօր՝ Կարապետ Նազարեթեանի յիշատակին 100 ռ., Աղէք. Մնդոյիա-նից՝ հանգ. Կ. Բաղդասարեանի յիշատակին 25 ռ., Ս. Աղայեանից՝ իւր հանգուցեալ բոյրերի յիշատակին 25 ռ., Եղբ. Գր. և Պ. Աղայանեաններից՝ հանգ. Եղիազարեանի յիշատակին 25 ռ., Մ. Ծատուրեանից՝ Արր. Չամանեանի պապ. հանգ. հուաքած— 22 ռ. 55 կ., Արս. Սարազարեանից՝ իւր հանգ. հօր յիշատակին 55 ռ., Յ. Շիրինեանից նոյն յիշատակին 25 ռ., Յովհ. և Կար. Ղասաբաշեաններից իրանց հանգուցեալ հօրեղբոր յիշատակին— 100 ռ. Հանգուցեալ Արտ. Իգիթեանեանի յիշատակին Թիֆլիսի ընկերներից և ծանօթներից 135 ռ., որ նուիրել են հետևեալ-ները՝ Գր. Հէպիպեանը—15, Պ. Մէնարճեանը—15, Կ. Տօնա-

կանեանից—15, Լ. Սարգսեանից—15, Ս. Շէխոյեանից—15, Յ. Ինճիկեանից—15, Ե. Օթոնեանից—5, Մ. Մէնարճեանից—10, Արտ. Սիւտեանը—10, Հ. Աշեանը—15 և Վ. Սուքիասեանը— 5 ռուբլի: Վերոյիշեալ նուիրատուներին վարչութիւնս յայտնում է իւր շնորհակալութիւնը:

Վարչութեան նախագահ՝ Ս. Թէխմիշեան
Քարտուղար՝ Լ. Հէպիպեան

Կ Ո Չ

Հայրենակիցներ,

Անցեալ տարի էրզրումի գրաւ-ւմէն անմիջապէս լետոյ կազմուած Տրապիզոնցիներու Հայրենակցական Միութիւնը, իր շուրջը համախմբած Կովկասի ու մասնաւորապէս Պաթումի Տը-րապիզոնցիները, բաւական եռանդ ու գործունէութիւն ցոյց տու-աւ, օգնելու համար տաճկական եղեռնէ ազատուած մեր դժբաղդ հայրենակիցներուն ու որբերուն:

Սակայն երկար չտեսեց այդ օգնութիւնն ու եռանդը որ անբան գեղեցիկ կերպով նկատուեցաւ սկզբի օրերուն. անհա-տական ձեռներէյ. թիւեր նուագեցաւ, զրաւական նուիրարբու-թիւնները գրեթէ սպառեցան ու այսօր Հայրենակցական Միու-թիւնը գրեթէ կազմալուծուած վիճակի մէջ է:

Հայրենակիցներ,

Զպէտք է խաբուել ներկայ կայուն վիճակէն. վաղուայ օրը չենք գիտեր թէ ինչ անակնկալներ պահած է մեզ համար, մէջ ընդ մէջ հազար մէկ իտրճութիւններէ ու տառապանքներէ լետոյ մեզ համող տարագիրները ապացոյց են թէ հեռու օտար քա-ղաքներու և անապատներու մէջ զեռ կան մեր սիրելիներէն ու-րոնք իրենց կեանքը գերութեան մէջ կը մաշեն, սպասելով այն օրին, երբ հնարաւորութիւն պիտի ունենան վերադառնալու ի-րենց քանդուած օջախները... Պատրաստ լինենք, հայրենակից-ներ, ընդունելու և խնամելու մեր թշուառ ազգակիցները, չսպա-սենք վերջին ժամուն, անտարբերութիւնն ու թուլութիւնը ամեն մէկիս համար զաւաճանութիւն է Հալէպի ու Միջագետքի տա-րագիրներուն հանդէպ:

Պաթումի Տրապ. Հայրենակ. Միութեան նորակազմ Վար-չութիւնը, այդ գործը ստանձնեց վստահ Չեր բոլորիդ հայրենա-սիրական զգացմունքներուն, առանց Չեր աջակցութեան ու օգ-նութեան Վարչութիւնը ոչինչ չի կարող ընել:

Վարչութիւնը սոյն կոչով կը դիմէ Չեղ բոլորիդ, օգնեցէք ով ինչով կարող է, օգնեցէք բարոյապէս և նիւթապէս. Չեր բե-րած նուիրարբութիւնները պիտի ամօքեն երեք տարիէ ի վեր թիւրքական դժոխքի մէջ տապալուող հայրենակիցներու տառա-պանքը:

Պարումի Տրապիզոնցիներու Հայրենակցական Միութեան
ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Իրամ և ուրիշ ամեն կարգի թղթագրութիւններ պէտք է ուղղել Վարչութեան նախագահին՝ հետևեալ հասցեով.

А. Есаянъ, Михайловская ул., Батумъ.

Խմբագիր՝ ՍԱՄՍՈՆ ԵԱՐՈՒԹԻՆԵԱՆ

Հրատ. Կ. Հ. Բ. ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Յայտարարութիւններ

Հայկ. Կենտ. Կոմիտէի նովանաւորութեան տակ գտնուող որբանոցների համար հարկաւոր են միջնակարգ կրթութեամբ նմուտ փորձառու կառավարչներ և կառավարիչներ. Ցան-կացողները թող դիմեն Կոմիտէի գրասենեակը, Адаев-Абаскская, 7.